

Jona 2

Jona gaet an 't bidden

1. D'n Eêuwigen stierde een grôôte vis om Jona op te slokken. Drie daegen en drie nachten zat Jona in die vis z'n buuk.
2. Toen gieng 'n in die vis z'n buuk an 't bidden toet d'n Eêuwigen, z'n God:
3. Ik zitte in de knoei en roepe toet d'n Eêuwigen en ie geeft antwoord uut de diepte van de dôôd schrêeuw ik om 'holpe te worren jie 'oor mien
4. Jie gooide m'n in 't pitje van de zêê
Ik legge rondom in 't kolkende waeter
aol joe golven boenke over m'n ene.
5. Ik docht bie m'n eige: ik bin an de kant geschove,
glad uut zicht.
Mae toch za'k j'n eilige tempel wee zie.
6. 't Waeter kom toet an m'n lippen
'n mure van waeter valt over m'n ene
ik stikke bekant in 't zêêgos
7. 'k Zakke nae de boom, dae a de bergen oprieze,
nae de plekke daer a 'k voo eêuwig achter de riengel gae.
En dan ael jie mien levendig op uut de dôôd,
Eêuwige, mien God!
8. Noe a m'n ziele uut me genepe wor
roepe 'k om joe, Eêuwige,
en m'n bidden gae nae joe
in joe 'eiligdom.
9. Die a d'r eige voo ermetierige goden buge,
laete joe stae, trouwe God.
10. Maer ik za m'n dank utere en joe offers geve;
wat a 'k belove dat doe'k ook.
d'n Eêuwigen is 't die a redt.
11. Toen belastte d'n Eêuwigen de vis en die spoog Jona uut op 't drôôge.